

Ovaj statut je donesen u rujnu 1871. godine na Londonskoj konferenciji Međunarodnog udruženja radnika, odnosno 1. Internacionale. Prva Internacionala se sastojala od različitih ljevičarskih struja, od komunista, anarhista, pa do socijaldemokrata. Istaknuti predstavnici su bili Karl Marx i Mihail Bakunjin.

S obzirom na to:

da oslobođenje radničke klase mora izboriti sama radnička klasa; da borba za oslobođenje radničke klase nije borba za klasne privilegije i monopole, već za jednaka prava i dužnosti i za uništenje svake klasne vladavine;

da ekonomski podčinjenost radnika monopolu nad sredstvima za rad, tj. izvorom za život, leži u osnovici ropstva u svim njegovim oblicima - u društvenoj bijedi, duhovnoj zakržljalosti i političkoj zavisnosti;

da je stoga ekonomsko oslobođenje radničke klase onaj veliki cilj kojem svaki politički pokret mora biti podčinjen kao sredstvo;

da su svi napor usmjereni prema ovom velikom cilju do sada bili bezuspješni zbog nedostatka solidarnosti između radnika različitih grana rada svake zemlje i zbog odsustva bratskog saveza između radnika raznih zemalja;

da oslobođenje rada nije lokalni, niti nacionalni, već socijalni problem svih zemalja u kojima postoji suvremeno društvo i čije rješenje ovisnosti o praktičnoj i teorijskoj suradnji najnaprednijih zemalja; Vaš preglednik možda ne podržava prikaz ove slike.

da sadašnje buđenje radničke klase u naprednjim industrijskim zemljama Europe, budeći nove nade, služi ujedno i kao svečano sprječavanje protiv ponavljanja ranijih pogrešaka i zahtijeva neodložno ujedinjavanje različitih pokreta koji su dosad postojali;

s obzirom na ukazane razloge, bilo je osnovano Međunarodno udruženje radnika.

Ono izjavljuje:

da će sva društva i pojedine osobe koje mu pripadaju priznavati istinu, pravednost i moralnost kao pravilo svojega ponašanja jednih prema drugima i prema svim ljudima, bez obzira na rasu, religiju i nacionalnost.

Ono priznaje:

Nema dužnosti bez prava, ni prava bez dužnosti.

U duhu ovih principa, sastavljen je sljedeći statut:

Članak 1.

Sadašnje Udruženje osnovano je zbog toga da služi kao centar za održavanje veza i suradnje između radničkih udruženja raznih zemalja koja teže prema istome cilju, tj. zaštiti, razvitu i potpunom oslobođenju radničke klase.

Članak 2.

Ime Udruženja je: Međunarodno udruženje radnika.

Članak 3.

(1) Svake godine saziva se opći kongres radnika od delegata sekcija Udruženja. Kongres proglašava zajedničke težnje radničke klase, poduzima potrebne mјere za uspješan rad Međunarodnog udruženja i imenuje Generalni savjet Udruženja.

(2) Sveopći kongres će se sazivati jedanput godišnje.

Članak 4.

(1) Svaki kongres određuje mjesto i vrijeme sastanka idućeg kongresa. Delegati se sastaju u određeno vrijeme i na određenom mjestu bez naročitog poziva. Generalni savjet, u slučaju potrebe, ima pravo promijeniti mjesto gdje će se održati kongres, ali ne može odložiti vrijeme njegovog saziva. Kongres svake godine određuje sjedište Generalnog savjeta i imenuje njegove članove. Tako izabrani Generalni savjet ima pravo popunjavati se novim članovima.

(2) Na svojim godišnjim zasjedanjima opći kongres saslušava javni izvještaj o godišnjem radu Generalnog savjeta. Generalni savjet, u krajnjoj potrebi, može sazvati opći kongres ranije od utvrđenog godišnjeg roka.

Članak 5.

Generalni savjet formira se od radnika raznih zemalja koje su zastupljene u Međunarodnom udruženju. On iz svoje sredine bira službene osobe za vođenje poslova: blagajnika, generalnog tajnika, internacionalnog tajnika itd.

Članak 6.

Generalni savjet je međunarodni predstavnik raznih nacionalnih i mjesnih grupa i udruženja[1] - kako bi radnici pojedinih zemalja bili stalno obaviješteni o pokretima svoje klase u svim drugim zemljama; kako bi se istovremeno i pod zajedničkim rukovodstvom omogućilo ispitivanje socijalnih uvjeta u raznim zemljama Evrope; kako bi pitanja od općeg značaja, pokrenuta u jednom društvu, mogli svi razmatrati, i kako bi u slučaju potrebe poduzimanja brzih praktičnih koraka, u slučaju međunarodnog sukoba, društva koja ulaze u sastav Udruženja mogla istovremeno i usklađeno djelovati. U svim nadležnim slučajevima Generalni savjet će biti inicijator prijedloga koji se imaju podnijeti raznim nacionalnim ili lokalnim društvima. Radi lakšeg održavanja veza s njima, Generalni savjet će izdavati povremene izvještaje.

Članak 7.

Budući da, s jedne strane, uspjeh radničkog pokreta u svakoj zemlji može biti osiguran samo snagom jedinstva i organizacije, a budući da, s druge strane, korisnost Generalnog savjeta u znatnoj mjeri ovisi o tome hoće li imati posla s malim brojem nacionalnih centara radničkih društava ili s velikim brojem malih i razjedinjenih lokalnih društava, članovi Međunarodnog udruženja dužni su da svaki u svojoj zemlji uloži sve svoje snage za ujedinjenje razjedinjenih

radničkih društava u nacionalnu organizaciju, koju će predstavljati nacionalni centralni organ. Po sebi se razumije, međutim, da primjena ovog člana statuta ovisi o posebnim zakonima svake zemlje, i da neovisno o smetnji koju čine zakoni, svako samostalno lokalno društvo može stupiti u neposredan dodir s Generalnim savjetom.

Članak 8.

Svaka sekcija ima pravo imenovati svojeg internacionalnog tajnika pri Generalnom savjetu. Vaš preglednik možda ne podržava prikaz ove slike.

Članak 9.

Član Međunarodnog udruženja radnika može biti svaki onaj koji priznaje i brani načela udruženja. Svaka sekcija je odgovorna za besprijekornost članova koje prima.

Članak 10.

Svakom članu Međunarodnog udruženja, pri promjeni mjesta boravka iz jedne zemlje u drugu, radnici organizirani u Udruženju moraju pružiti bratsku pomoć.

Članak 11.

Ujedinjujući se u čvrst savez bratske suradnje, radnička društva koja se priključuju Međunarodnom udruženju radnika zadržavaju, međutim, nepovredivost svoje već postojeće organizacije.

Članak 12.

Ovaj statut može mijenjati svaki kongres pod uvjetom da se za to izjasne dvije trećine prisutnih delegata.

Članak 13.

Sve što nije predviđeno ovim statutom dopunit će se specijalnim pravilnikom koji podliježe reviziji svakog kongresa.

Fusnote:

[1] U Privremenom statutu stoji: "raznih udruženja koja surađuju".

(Prijevod s ruskog: Cjel. djela Marksa i Engelsa, knj. XIII, dio I, strana 5 - 14, Moskva;

Objavljeno u: Prva Internacionala, materijal za proučavanje, str. 55 - 57, Beograd, 1950.)